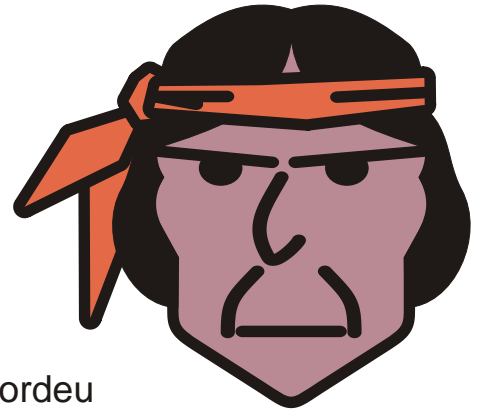

Dijous, 24 de març

IES Violant d'Hongria, Sant Pere de la Vall.

10h 43' AM

(...) molt bé! Per avui ja s'ha acabat la classe. Recordeu que demà acaba el termini per lliurar el treball sobre “Les ciutats al llarg de la història”. Aquest darrer quart d'hora o vint minuts que queda, el dedicarem a respondre les preguntes que vulgueu fer. Si no en teniu cap, podeu anar avançant els deures per demà fins que sigui l'hora de sortir.

— Jo tinc una pregunta, *Senyo!*

— Deixeu de fer soroll un moment, si us plau, que hi ha una pregunta. Digueu Clàudia.

— Ahir a l'hora de tutoria, va venir aquella gent que parlava sobre les drogues. Pel que sembla, això de prendre drogues tothom ens ho pinta com el pitjor dels mals, però en canvi, al llarg de la història trobem molt pobles que les han utilitzat. Vull dir... els indis sud-americans, per exemple, o altres pobles de món. Com pot ser tan dolenta una cosa que tribus indígenes amb milers d'any d'història han fet servir per connectar-se amb els seus déus?

— Algú vol dir alguna cosa sobre la pregunta que ha fet la Clàudia.

— Jo vaig veure una peli en que en una tribu de l'Amazònia es ficaven pel nas, els uns als altres, bufant amb una canya, una droga que els feia convertir-se en animals.

(Rialles de tota la classe)

— Algun comentari més? No? ... Jo us donaré la meva visió des d'un punt de vista històric, que és el meu camp. Tot i que no sóc una especialista en el tema que ha plantejat la Clàudia, i hi ha moltes coses que desconec, intentaré ser objectiva. És cert que moltes tribus i molts pobles tenen relació amb plantes que tenen efectes al·lucinògens. Per exemple, com molt bé explicava en Pau, en el ritus de la Cohoba alguns pobles sud-americans feien pols una llavor i l'aspiraven. Però fixeu-vos en un detall, era un ritus curatiu lligat a creences místiques. De fet, no sé si sabeu que la nostra medicina, com la de moltes altres cultures, té els seus orígens en la utilització de plantes que tenen propietats semblants a les d'algunes drogues. En les cultures primitives el consum de drogues tenia una finalitat clara, ja fos medicinal o espiritual, i el seu control estava en mans dels savis o bruixots de la tribu, que eren els que decidien qui, quan, com i perquè es consumien.

— Però, Senyo! Vols dir que no les podien prendre quan volien ells? Que era el bruixot el que decidia qui i quan les prenien?

— Estic dient això, sí! Les drogues, en aquest cas, estaven en poder d'uns quants individus que les utilitzaven en benefici de la majoria. Però, hi ha molts exemples al llarg de la història, i també en temps recents, d'utilització de les drogues com una eina per aprofitar-se dels altres i per controlar la gent, però això són figues d'un altre paner i ja és hora de plegar.

(Tothom s'aixeca i marxa, excepte la Clàudia i una amiga seva)

— Sí..., hi ha gent que fa diners amb les drogues a cost de la salut i dels diners dels altres!

— I tant que sí! Però jo parlava més aviat des d'un punt de vista històric i sociològic, que és el meu camp. Em referia a la utilització de les drogues per controlar les masses.

— !?

— Sí, mireu: al llarg de la història les drogues s'han fet servir molts cops per dominar pobles i controlar moviments socials. Segur que coneixeu més d'un exemple! Recordeu les pel·lícules de vaquers?

No us ve al cap la imatge dels colons regalant alcohol als indis americans per controlar-los i dominar-los. O els rumors que corren de que al Vietnam es va afavorir el tràfic d'opi i d'heroïna? O el que s'ha dit sobre la introducció de droga en alguns indrets de l'Estat durant la transició? I una llarga llista que estic segura que podreu ampliar si busqueu informació. Hi ha gent que veu el consum de drogues com una expressió de llibertat, quan en realitat, sovint produeixen l'efecte contrari, tant als individus com als pobles: actuen com una mena de corretja transparent, però molt forta, que lliga i oprimeix cada cop més. I ara marxeu, que el descans és molt curt! I si descobriu més coses sobre això que hem parlat m'ho comenteu.

